

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2013/2025
19.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Јасмине Симовића и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Бора Ристић, адвокат из ..., против туженог Града Враћа, кога заступа Градско правобранилаштво у Враћу, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 1347/24 од 25.10.2024. године, на седници одржаној 19.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 1347/24 од 25.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 1347/24 од 25.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Враћу П 737/24 од 15.07.2024. године, ставом првим изреке, утврђено је да је повучена тужба у делу да се обавезе тужени Град Враће да као инвеститор пројекта тужиоцу изгради канализациону мрежу до породичне куће у селу Тибужде у року од шест месеци од правноснажности пресуде. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу солидарно са туженим МЗ Тибужде – Централним режијским одбором за изградњу канализационе мреже у односу на кога је донета правноснажна пресуда Основног суда у Враћу П 2042/17 од 25.03.2019. године исплати износ од 20.200,00 динара са законском затезном каматом од 24.02.2010. године до коначне исплате и износ од 56.420,00 динара са законском каматом почев од 28.12.2012. године до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу солидарно са туженим МЗ Тибужде накнади трошкове парничног поступка у износу од 63.284,00 динара, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 172.005,00 године, са законском затезном каматом на досуђени износ трошкова од 235.289,00 динара од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Враћу Гж 1347/24 од 25.10.2024. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда и одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. тог закона. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се разматре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о обавези туженог Града Враћа да тужиоцу солидарно са туженом МЗ Тибужде исплати утужене новчане износе, по основу стицања без основа, у чињенично-правној ситуацији да је Град Враће, оснивач Месне заједнице Тибужде, која се по закону и Одлуци о оснивању финансира из градског буџета, да је тужилац закључио уговор о изградњи канализационе мреже са Месном заједницом Тибужде, да је уплатио новчана средства за изградњу канализационе мреже и прикључење свог објекта на мрежу, да домаћинство тужиоца није прикачено на канализациону мрежу јер иста није ни изграђена, те да је рачун месне заједнице Тибужде дуже време у блокади. Побујаном пресудом није одступљено од судске праксе по питању солидарне одговорности туженог града као оснивача месне заједнице са становишта одредбе члана 14. став 1. и 3. Закона о стечају, која се активира у случају када су испуњени законски услови за отварање стечајног поступка, али се тај поступак не може спровести јер је законом искључена могућност отварања и вођења стечајног поступка против правног лица чији је оснивач Јединица локалне самоуправе, а које се искључиво или претежно финансира из буџета Јединице локалне самоуправе.

Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбама члана 468. ставова 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради ради стицања без основа поднета је 28.08.2017. године. Вредност предмета спора је 76.620,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић